

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 13. März 1941.

Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 13 marca 1941 r.

Nr. 16

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
3. 3. 41	Verordnung über das Wohnungswesen	75
	Rozporządzenie o sprawach mieszkaniowych	75
10. 3. 41	Anordnung Nr. 4 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung	79
	Zarządzenie Nr. 4 Kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie, celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opalowy	79

Verordnung über das Wohnungswesen.

Vom 3. März 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Öffentliche Bewirtschaftung von Wohn- und Nutzräumen.

(1) Zur öffentlichen Bewirtschaftung von Wohn- und Nutzräumen ist der Kreishauptmann (Stadthauptmann) ausschliesslich zuständig. Er kann zu diesem Zwecke an Orten, in denen ein Bedürfnis besteht, ein Wohnungsamt errichten.

(2) Leiter des Wohnungsamtes ist der Kreishauptmann (Stadthauptmann) oder ein von ihm Beauftragter.

(3) Dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) steht zur Beratung und Unterstützung bei der öffentlichen Bewirtschaftung von Wohn- und Nutzräumen ein Beirat zur Seite.

§ 2

Befugnisse des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns).

- (1) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) kann
1. Wohn- und Nutzräume nach Massgabe besonderer Vorschriften in Anspruch nehmen;
 2. bestehende Miet- und Pachtverhältnisse ohne Innehaltung der gesetzlichen oder vereinbarten Kündigungsfrist aufheben und die Freimachung der Räume verfügen;
 3. Raumsuchende in Wohn- und Nutzräume einweisen und erforderlichenfalls Zwangsmietverträge abschliessen;

Rozporządzenie

o sprawach mieszkaniowych.

Z dnia 3 marca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Publiczne gospodarowanie lokalami mieszkalnymi i użytkowymi.

(1) Do publicznego gospodarowania lokalami mieszkalnymi i użytkowymi właściwym jest wyłącznie Starosta powiatowy (Miejski). Może on w tym celu utworzyć urząd mieszkaniowy w miejscach, w których zachodzi potrzeba.

(2) Kierownikiem urzędu mieszkaniowego jest Starosta Powiatowy (Miejski) lub osoba przez niego upoważniona.

(3) Staroście Powiatowemu (Miejskiemu) przydana jest rada przyboczna jako organ doradczy i pomocniczy przy publicznym gospodarowaniu lokalami mieszkalnymi i użytkowymi.

§ 2

Uprawnienia Starosty Powiatowego (Miejskiego).

- (1) Starosta Powiatowy (Miejski) może
1. korzystać z lokali mieszkalnych i użytkowych stosownie do szczególnych przepisów;
 2. uchylić istniejące stosunki najmu i dzierżawy bez przestrzegania ustawowego lub umówionego terminu wypowiedzenia i zarządzić opróżnienie lokali;
 3. wyznaczać osobom poszukującym pomieszczenia, lokale mieszkalne i użytkowe i w razie konieczności zawierać przymusowe umowy najmu;

4. Auskünfte über Wohn- und Nutzräume verlangen und Besichtigungen durch Beauftragte vornehmen lassen.

(2) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) kann für seinen gesamten Verwaltungsbereich oder für Teile davon anordnen, dass

1. seit dem 1. September 1939 abgeschlossene und noch in Kraft befindliche Miet- und Pachtverträge über Wohn- und Nutzräume sowie ein auf sonstige Weise seit dem 1. September 1939 erworbener und noch bestehender Besitz an Wohn- und Nutzräumen von dem Eigentümer, Niessbraucher, sonstigen Verfügungsberechtigten oder vom Besitzer binnen einer bestimmten Frist anzumelden sind;
2. leerstehende, freiwerdende oder neugeschaffene Wohn- und Nutzräume von dem Eigentümer, Niessbraucher, sonstigen Verfügungsberechtigten oder Besitzer binnen einer bestimmten Frist anzumelden sind;
3. Wohn- und Nutzräume an Raumsuchende nur mit seiner vorherigen Zustimmung überlassen werden dürfen;
4. Wohn- und Nutzräume nur Raumsuchenden überlassen werden dürfen, die als solche bei ihm vorgemerkt sind;
5. Miet- und Pachtverhältnisse nur mit seiner vorherigen Zustimmung vom Vermieter und Verpächter aufgehoben werden können;
6. Räume, die bisher zu Wohnzwecken bestimmt oder benützt waren, nur mit seiner vorherigen Zustimmung zu anderen Zwecken verwendet oder derart verändert werden dürfen, dass ihre Bewohnbarkeit beeinträchtigt oder die Zahl der vorhandenen Wohnungen oder Wohnräume vermindert wird;
7. freiwerdende Wohn- und Nutzräume nicht öffentlich ausgeschrieben werden dürfen;
8. in den nach Abs. 1 in Anspruch genommenen Wohn- und Nutzräumen die ihrer Zweckbestimmung dienenden Einrichtungsgegenstände unter Aufrechterhaltung der an diesen Gegenständen bestehenden Rechte zu belassen sind und dass dieselben nur mit seiner vorherigen Zustimmung vom Mieter aus den Räumen entfernt werden dürfen.

(3) In Hotels und sonstigen Beherbergungsstätten dürfen Dauerwohnungen nur insoweit genommen oder zugewiesen werden, als dadurch die Bedürfnisse des Reiseverkehrs nicht beeinträchtigt werden. Was als Dauerwohnung anzusehen ist, bestimmt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(4) Für anderweitige, notfalls behelfsmässige Unterbringung der durch Massnahmen nach Abs. 1 Nr. 2 und Abs. 3 betroffenen Personen ist Sorge zu tragen.

§ 3

Vergütung.

(1) Für die Leistungen des Verpflichteten nach § 2 Abs. 1 Nr. 1 und 3 und Abs. 2 Nr. 8 ist eine Vergütung nach Richtlinien der Regierung des Generalgouvernements zu gewähren. Die Vergütung hat — vorbehaltlich besonderer Vorschriften — derjenige zu zahlen, der aus den Leistungen des Verpflichteten unmittelbaren Nutzen zieht.

(2) Im übrigen besteht auf Ersatz von Schäden, die durch Massnahmen auf Grund dieser Verordnung und der zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften entstehen, kein Rechtsanspruch.

4. żądać informacji o lokalach mieszkalnych i użytkowych i kazać dokonywać oględzin przez pełnomocników.

(2) Starosta Powiatowy (Miejski) może dla całego swego zakresu administracyjnego lub dla jego części zarządzić, aby

1. właściciele, użytkownicy, inne osoby, uprawnione do rozporządzania lub posiadacze zgłaszali w przeciągu oznaczonego terminu zawarte od dnia 1 września 1939 r. i będące jeszcze w mocy umowy najmu i dzierżawy jak również w inny sposób nabyte od dnia 1 września 1939 r. i istniejące jeszcze posiadanie lokali mieszkalnych i użytkowych;
2. właściciele, użytkownicy, inne osoby uprawnione do rozporządzania lub posiadacze zgłaszali w przeciągu określonego terminu próżno stojące, zwolnione lub nowo utworzone lokale mieszkalne i użytkowe;
3. osobom, poszukującym pomieszczenia, wolno było oddawać lokale mieszkalne i użytkowe tylko za jego poprzednią zgodą;
4. wolno było oddawać lokale mieszkalne i pomieszczenia tylko tym osobom, poszukującym pomieszczenia, które są u niego jako takie zapisane;
5. stosunki najmu i dzierżawy mogły być uchylone przez wynajmującego i wydzierżawiającego tylko za jego poprzednią zgodą;
6. pomieszczeń, które przeznaczone lub używane były dotychczas do celów mieszkalnych, wolno było tylko za jego poprzednią zgodą używać do innych celów lub zmieniać w ten sposób, że ich stan mieszkalny doznaje uszczerbku lub ilość istniejących mieszkań lub lokali mieszkalnych ulega zmniejszeniu;
7. zwolnionych lokali mieszkalnych i użytkowych nie wolno było publicznie ogłaszać;
8. w zajętych według ust. 1 lokalach mieszkalnych i użytkowych, pozostawiono służące ich celom przedmioty urządzenia, z utrzymaniem w mocy istniejących na tych przedmiotach praw oraz, aby przedmioty te wolno było tylko za jego poprzednią zgodą, najemcy usunąć.

(3) W hotelach i innych gospodach wolno zajmować lub przydzielać stałe mieszkania tylko o tyle, o ile potrzeby ruchu podróźniczego nie doznają przez to uszczerbku. Co należy uważać jako stałe mieszkanie, określa Starosta Powiatowy (Miejski).

(4) Należy dbać o to, by osoby, dotknięte zarządzeniami według ust. 1 p. 2 i ust. 3, otrzymały inne w razie potrzeby prowizoryczne pomieszczenia.

§ 3

Wynagrodzenie.

(1) Za świadczenia osoby, zobowiązanej według § 2 ust. 1 p. 1 i 3 i ust. 2 p. 8, należy udzielić wynagrodzenia według wytycznych Rządu Generalnego Gubernatorstwa. Wynagrodzenie płaci — z zastrzeżeniem specjalnych przepisów — ten, kto bezpośrednio korzysta z świadczeń zobowiązanego.

(2) Zresztą nie istnieje żadne roszczenie prawne o zwrot szkód, wynikłych z zarządzeń na podstawie niniejszego rozporządzenia i przepisów, które mają być wydane w celu jego wykonania.

Bibl. Jas
Stadtsbibl.
Krofta

§ 4

Form der Verfügungen und Anordnungen.

Verfügungen des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) auf Grund des § 2 bedürfen der Schriftform; sie sind dem Betroffenen zuzustellen. Ist die Zustellung nicht oder nur unter besonderen Schwierigkeiten möglich, so kann sie durch Aushang oder Anschlag ersetzt werden.

(2) Anordnungen allgemeiner Art sind öffentlich bekanntzumachen.

§ 5

Beschwerde.

(1) Gegen Verfügungen nach § 2 Abs. 1 Nr. 2 und 3 und auf Grund der Anordnungen nach Abs. 2 Nr. 3 bis 5 und 8 ist Beschwerde zulässig. Die Beschwerde kann nur damit begründet werden, dass durch die Verfügung ein öffentliches Interesse verletzt werde. Sie ist beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) schriftlich einzureichen.

(2) In offenbar unbegründeten Fällen kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Beschwerde zurückweisen. Im übrigen hat er die Beschwerde, wenn er ihr nicht abhilft, dem Distriktschef vorzulegen, der endgültig entscheidet.

(3) Der Beschwerde kommt keine aufschiebende Wirkung zu.

§ 6

Fertigstellung und Instandsetzung von Gebäuden.

(1) Zum Zwecke der Schaffung und Erhaltung von Gebäuden, Wohn- und Nutzräumen kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) zur Fertigstellung begonnener Neubauten sowie zur Instandsetzung von Gebäuden oder Gebäudeteilen auffordern, wobei er die Art und den Umfang der erforderlichen Arbeiten bestimmt. Die Aufforderung kann an den Eigentümer, Niessbraucher, sonstigen Verfügungsberechtigten oder Besitzer gerichtet werden.

(2) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) kann, falls seiner Anordnung nach Abs. 1 nicht Folge geleistet wird, die erforderlichen Arbeiten zu Lasten des Eigentümers ausführen lassen. Er kann in diesem Falle an Stelle des Eigentümers, Niessbrauchers, sonstigen Verfügungsberechtigten oder Besitzers die Verwaltung der Gebäude und Wohn- und Nutzräume übernehmen oder einem Dritten übertragen. Der Verwalter hat die nach Abzug der Lasten, der öffentlichen Gebühren und Gefälle sowie der sonstigen Verwaltungskosten verbleibenden Erträge dem Eigentümer, Niessbraucher oder sonstigen Verfügungsberechtigten zuzuführen.

(3) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) kann auch sonstige Umgestaltungen, insbesondere den Ausbau von Gebäuden und die Teilung von Wohnungen anordnen. Können die Zinsen und Tilgungsbeträge für den zur Umgestaltung aufzuwendenden Betrag nicht durch die infolge der Umgestaltung zu erzielenden Mehrerträge gedeckt werden, so kann die Umgestaltung zwangsweise nur auf öffentliche Kosten vorgenommen werden. Die durch die Umgestaltung erzielten Mehrerträge fließen der Stelle zu, die die Kosten getragen hat.

§ 7

Sicherung von Baudarlehen aus öffentlichen Mitteln.

(1) Zur Sicherung von Darlehen, die zur Fertigstellung, Instandsetzung, Umgestaltung oder Erhaltung von Gebäuden oder von Gebäudeteilen aus

§ 4

Forma rozporządzeń i zarządzeń.

(1) Rozporządzenia Starosty Powiatowego (Miejskiego) na podstawie § 2 wymagają formy pisemnej; należy je doręczyć dotkniętej osobie. Jeżeli doręczenie nie jest możliwe lub możliwe jest wśród szczególnych trudności, to może być zastąpione przez wywieszkę lub przybicie.

(2) Zarządzenia o charakterze ogólnym należy ogłaszać publicznie.

§ 5

Zażalenie.

(1) Przeciw rozporządzeniom według § 2 ust. 1 p. 2 i 3 oraz na podstawie zarządzeń według ust. 2 p. 3 do 5 i 8 dopuszczalne jest zażalenie. Zażalenie może być uzasadnione tylko tym, że rozporządzenie narusza interes publiczny. Zażalenie należy wnieść na piśmie do Starosty Powiatowego (Miejskiego).

(2) W wypadkach oczywiście nieuzasadnionych może Starosta Powiatowy (Miejski) zażalenie odrzucić. Zresztą winien zażalenie, jeśli go nie załatwi, przedłożyć Szefowi Okręgu, który rozstrzyga ostatecznie.

(3) Zażalenie nie ma skutku wstrzymującego,

§ 6

Wykończenie i naprawa budynków.

(1) W celu wznoszenia i konserwacji budynków, lokali mieszkalnych i użytkowych, może Starosta Powiatowy (Miejski) wzywać do wykończenia rozpoczętych nowych budowli, jak również do remontu budynków i części budynków, przy czym określa on rodzaj i rozmiary wymaganych robót. Wezwanie może być skierowane do właściciela, użytkowcy, innej osoby, uprawnionej do rozporządzania lub posiadacza.

(2) Starosta Powiatowy (Miejski) może, w razie nieuczynienia zadość jego zarządzeniom według ust. 1, kazać wykonać wymagane roboty na koszt właściciela. Może on w tym wypadku w miejsce właściciela, użytkowcy, innej osoby uprawnionej do rozporządzania lub posiadacza objąć zarząd budynków oraz lokali mieszkalnych i użytkowych lub poruczyć osobie trzeciej. Zarządca winien po potrąceniu kosztów, publicznych należności i opłat, jak również innych kosztów administracyjnych, wydać pozostałe dochody właścicielowi, użytkowcy lub innej osobie, uprawnionej do rozporządzania.

(3) Starosta Powiatowy (Miejski) może również zarządzić inne rekonstrukcje, w szczególności rozbudowę budynków i podział mieszkań. Jeżeli czynsze i kwoty amortyzacyjne na sumę, która ma być wydana na rekonstrukcję, nie mogą być pokryte z nadwyżek, które mają być uzyskane przez rekonstrukcję, to rekonstrukcja może być przymusowo przeprowadzona tylko na koszt publiczny. Uzyskane przez rekonstrukcję nadwyżki wpływają do rąk tej placówki, która poniosła koszty.

§ 7

Zabezpieczenie pożyczek budowlanych z funduszy publicznych.

(1) Celem zabezpieczenia pożyczek, udzielonych dla wykończenia remontu, rekonstrukcji lub konserwacji budynków lub części budynków z Fun-

dem Wohnaufonds des Generalgouvernements gegeben werden, wird diesem eine Hypothek bestellt. Die Hypothek geht allen im Grundbuch (Hypothekenbuch) eingetragenen Rechten im Range vor. Sie entsteht mit der Eintragung im Grundbuch (Hypothekenbuch), die auf Ersuchen der Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) vorzunehmen ist. Die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) kann die Bestellung einer solchen Hypothek auch zur Sicherung von Baudarlehen aus anderen öffentlichen Mitteln zugunsten des Darlehnsgebers anordnen; trifft eine solche Hypothek mit einer für den Wohnaufonds bestellten Hypothek zusammen, so haben beide Rechte untereinander den gleichen Rang.

(2) Für die Eintragung der Hypothek nach Abs. 1 im Grundbuch (Hypothekenbuch) und für die zu ihrer Eintragung erforderlichen Erklärungen werden keine Kosten, Gebühren und Abgaben erhoben.

(3) Werden Hypotheken von Kreditinstituten durch den Vorrang der nach Abs. 1 bestellten Hypotheken betroffen, so haben die Kreditinstitute das Recht, innerhalb von 2 Jahren nach der Eintragung der Vorrangshypotheken diese zu erwerben.

§ 8

Befreiungsvorschriften.

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) kann bestimmte Gebäude, Wohn- und Nutzräume oder bestimmte Arten davon von der Bewirtschaftung nach den Vorschriften dieser Verordnung ausnehmen.

(2) Wohn- und Nutzräume, die im Zeitpunkt des Inkrafttretens dieser Verordnung von der Wehrmacht gemietet sind oder verwaltet werden, unterliegen der öffentlichen Bewirtschaftung gemäss § 2 dieser Verordnung nicht, solange sie für Zwecke der Wehrmacht erforderlich sind.

(3) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) soll Wohn- und Nutzräume, die nach dem 1. Februar 1941 ohne Inanspruchnahme öffentlicher Mittel fertiggestellt oder durch Beseitigung von Kriegsschäden bewohnbar gemacht werden, nicht nach den §§ 1 und 2 in Anspruch nehmen, soweit diese für die unmittelbare Benutzung des Erstellers bestimmt sind.

§ 9

Mieterschutz.

Soweit auf Grund dieser Verordnung oder der zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften Verfügungen über Räume getroffen werden, finden die Vorschriften über Mieterschutz keine Anwendung.

§ 10

Zwangsmassnahmen.

Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) kann die von ihm im Vollzug dieser Verordnung getroffenen Anordnungen und Verfügungen im Wege des unmittelbaren Zwanges, nötigenfalls auf Kosten der Beteiligten durchführen.

§ 11

Strafbestimmungen.

(1) Bei Zuwiderhandlungen gegen Anordnungen und Verfügungen auf Grund dieser Verordnung und der zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) Verwaltungsstrafbescheide nach Massgabe

des Bauordnungs-Gesetzes (Bauordnungsgesetz) des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) auf Grund dieser Verordnung und der zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften erlassen. Die Hypothek besitzt die gleiche Rangfolge wie die Hypothek des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) auf Grund dieser Verordnung und der zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften. Die Hypothek besitzt die gleiche Rangfolge wie die Hypothek des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) auf Grund dieser Verordnung und der zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften. Die Hypothek besitzt die gleiche Rangfolge wie die Hypothek des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) auf Grund dieser Verordnung und der zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften.

(2) Za wpis hipoteki według ust. 1 do księgi gruntowej (księgi hipotecznej) i za wymagane do jej wpisu oświadczenia nie pobiera się żadnych kosztów, należności ani opłat.

(3) Jeżeli hipoteki zakładów kredytowych zostaną dotknięte wskutek pierwszeństwa hipotek, ustanowionych według ust. 1, wówczas zakłady kredytowe mają prawo uzyskać je w przeciągu 2 lat po wpisie pierwszeństwa hipotecznego.

§ 8

Przepisy zwalniające.

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Pracy) może pewne budynki, lokale mieszkalne i użytkowe lub pewne ich rodzaje wyłączyć z gospodarowania według przepisów niniejszego rozporządzenia.

(2) Lokale mieszkalne i użytkowe, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wynajęte są i zarządzane przez Siły Zbrojne, nie podlegają publicznemu gospodarowaniu według § 2 niniejszego rozporządzenia, dopóki są potrzebne na cele Sił Zbrojnych.

(3) Starosta Powiatowy (Miejski) nie powinien zajmować według §§ 1 i 2 lokali mieszkalnych i użytkowych, które bez korzystania z funduszy publicznych będą wykończone lub po usunięciu szkód wojennych zdadne do zamieszkania po dniu 1 lutego 1941 r., o ile są one przeznaczone do bezpośredniego użytku osoby, która dokonała tych robót.

§ 9

Ochrona lokatorów.

Jeżeli na podstawie niniejszego rozporządzenia lub przepisów, mających wyjść z celu jego wykonania, wydane zostaną zarządzenia o lokalach, to przepisy o ochronie lokatorów nie mają zastosowania.

§ 10

Środki przymusowe.

Starosta Powiatowy (Miejski) może zarządzenia i dyspozycje, wydane przez niego w wykonaniu niniejszego rozporządzenia, przeprowadzić w drodze bezpośredniego przymusu, w razie potrzeby na koszt osoby zainteresowanej.

§ 11

Postanowienia karne.

(1) Przy wykroczeniach przeciw zarządzeniom i dyspozycjom na podstawie niniejszego rozporządzenia i przepisów, które mają być wydane celem jego wykonania, może Starosta Powiatowy (Miejski) wydawać orzeczenia karno-administracyjne

der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) erlassen.

(2) Erscheint eine Verwaltungsstrafe nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnis bis zu einem Jahre und auf Geldstrafe oder auf eine dieser Strafen erkennen, soweit nicht nach anderen Vorschriften eine höhere Strafe verwirkt ist.

§ 12

Schlussbestimmungen.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. April 1941 in Kraft.

(2) In demselben Zeitpunkt tritt die Verordnung über die zwangsweise Bewirtschaftung von Wohnräumen im Generalgouvernement vom 24. September 1940 (VBlGG. I S. 311) ausser Kraft.

(3) Die öffentliche Bewirtschaftung von Wohn- und Nutzräumen durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) darf nicht durch Massnahmen auf Grund der Beschlagnahmeordnung vom 24. Januar 1940 (VBlGG. I S. 23) beeinträchtigt werden.

Berlin, den 3. März 1941.

Der Generalgouverneur
F r a n k

stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym z dnia 13 września 1941 r. (Dz. rozp. GG. I str. 300).

(2) Jeżeli jakaś kara administracyjna okaże się niewystarczająca, to Starosta Powiatowy (Miejski) oddaje sprawę władzy oskarżenia. Sąd może orzec karę więzienia do jednego roku i grzywnę lub jedną z tych kar, o ile na podstawie innych przepisów nie jest wyznaczona wyższa kara.

§ 12

Postanowienia końcowe.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1941 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie o przymusowym gospodarowaniu lokalami mieszkalnymi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 września 1940 r. (Dz. rozp. GG. I str. 311).

(3) Publiczne gospodarowanie lokalami mieszkalnymi i użytkowymi przez Starostę Powiatowego (Miejskiego) nie może doznawać uszczerbku przez zarządzenia na podstawie ordynacji konfiskacyjnej z dnia 24 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 23).

Berlin, dnia 3 marca 1941 r.

Generalny Gubernator
F r a n k

Anordnung Nr. 4

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung.

Vom 10. März 1941.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBlGG. I S. 85) ordne ich im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Wirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements an:

Artikel 1.

Die §§ 1 bis 7 der Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung vom 5. März 1940 (VBlGG. II S. 147) erhalten folgende Fassung:

A. Bedarfsmeldepflicht.

§ 1

Für die nachstehend aufgeführten Verbrauchergruppen wird eine Bedarfsmeldepflicht für ihren Bedarf an Kohle und den aus ihr hergestellten festen Brennstoffen (Steinkohle, Braunkohle, Briketts und Koks einschliesslich Gaskoks) eingeführt:

1. Wehrmacht — Heer, Waffen-SS, Luftwaffe — (Gruppenzeichen W);
2. zivile Dienststellen (einschliesslich Polizei, Reichsarbeitsdienst und sonstige Formationen), soweit sie ihren Brennstoffbedarf wagonweise an eigene Adresse oder behördliche Sammeladresse beziehen (Gruppenzeichen Z);
3. Versorgungsbetriebe (Gas-, Elektrizitäts- und Wasserwerke), soweit ihr Hauptzweck auf

Zarządzenie Nr. 4

Kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy.

Z dnia 10 marca 1941 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 85) zarządzam w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa:

Artykuł 1.

§§ 1 do 7 zarządzenia Nr. 1 Kierownika urzędu gospodarowania węglem celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy z dnia 5 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 147) otrzymują następujące brzmienie:

A. Obowiązek zgłoszenia zapotrzebowania.

§ 1

Dla niżej wymienionych grup konsumentów wprowadza się obowiązek zgłoszenia ich zapotrzebowania węgla, oraz wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych (węgla kamiennego, węgla brunatnego, brykietów i koksu, łącznie z koksem gazowym):

1. Siła Zbrojna-Armia, Waffen-SS, Lotnictwo (znak grupy W);
2. urzędy cywilne (łącznie z Policją, Służbą Pracy Rzeszy oraz innymi formacjami), o ile sprowadzają swój zapotrzebowany materiał opałowy wagonowo pod adresem własnym lub urzędowym adresem zbiorowym (znak grupy Z);
3. zakłady zaopatrzeniowe (gazownie, elektrownie i zakłady wodociągowe), jeżeli ich głów-

die öffentliche Versorgung gerichtet ist (Gruppenzeichen V). Der Brennstoffbedarf von Versorgungsbetrieben, die Nebenbetriebe eines meldepflichtigen Hauptbetriebes sind, ist von dem Hauptbetrieb anzumelden;

4. Industriebetriebe,
 - a) soweit sie als wehrwirtschaftlich wichtig anerkannt sind (Gruppenzeichen I. A.);
 - b) im übrigen, soweit sie einen Jahresbedarf von über 1200 Tonnen (1 Tonne = 1000 kg) haben (Gruppenzeichen I. B.);
5. Landwirtschaft mit Nebenbetrieben (Brennereien, Molkereien, Flockenfabriken) und den bearbeitenden und verarbeitenden Betrieben — Mühlen, Zuckertabriken, Nährmittelfabriken — (Gruppenzeichen L).

§ 2

Über die Bedarfsmeldepflicht der übrigen Verbrauchergruppen ergeht eine besondere Regelung. Bis dahin unterliegt deren Kohlenverbrauch nicht der Bedarfsmeldepflicht.

§ 3

(1) Die Bedarfsmeldung ist für jede Verbrauchsstelle, an deren Bahnadresse die Lieferung erfolgt, gesondert zu erstatten.

(2) Die Bedarfsmeldepflicht der Verbrauchergruppe Wehrmacht (W) unterliegt nicht dem in dieser Anordnung enthaltenen Verfahren. Bei den Verbrauchergruppen nach § 1 Nr. 2 und 5 ist die Meldung durch zentrale Beschaffungsstellen vorzunehmen, die die Meldung für die ihnen angeschlossenen Verbrauchsstellen abgeben. In diesem Falle haben die zentralen Beschaffungsstellen die Meldungen getrennt für die einzelnen Verbrauchsstellen, an deren Bahnadresse geliefert werden soll, zu erstatten.

§ 4

(1) Die Bedarfsmeldung erfolgt jeweils für den Zeitraum eines Monats und ist bis zum 10. jedes Monats für den darauffolgenden Monat (Meldemonat) zu erstatten.

(2) Für einen Meldemonat darf nur eine Meldung abgegeben werden.

§ 5

(1) Die Meldung muss folgende Angaben enthalten:

1. den meldepflichtigen Verbraucher (§ 1);
2. die Verbrauchsstelle mit genauer Anschrift;
3. die genaue Angabe des Bedarfs im Meldemonat in Tonnen, getrennt für Kohle und Koks, aufgeteilt nach Sorten und Revieren, ohne Berücksichtigung etwaiger Vorräte und etwaiger Lieferrückstände;
4. den Lieferer; für den Bezug von Kohle und Koks darf grundsätzlich nur ein Lieferer (Grosshändler) vom Verbraucher genannt werden. Wenn Grossverbraucher unmittelbar vom Lieferrevier (Hauptlieferer) beziehen, so gilt der Hauptlieferer als Lieferer;
5. den Verbrauch in dem abgelaufenen Monat;
6. die in dem abgelaufenen Monat vom Hauptlieferer oder Lieferer dem Verbraucher als verladen angezeigten Mengen;
7. den tatsächlichen Eingang an Kohle und Koks im abgelaufenen Monat;

nym celem jest zaopatrywanie publiczne (znak grupy V). Zapotrzebowanie materiału opałowego przedsiębiorstw zaopatrzeniowych, będących ubocznymi przedsiębiorstwami przedsiębiorstwa głównego, podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, winny zgłosić przedsiębiorstwa główne;

4. przedsiębiorstwa przemysłowe,
 - a) o ile uznane są za ważne pod względem wojkowo-gospodarczym (znak grupy I. A.);
 - b) poza tym o ile mają zapotrzebowanie roczne powyżej 1200 ton (1 tona = 1000 kg), (znak grupy I. B.);
5. rolnictwo z przedsiębiorstwami ubocznymi (gorzelniami, mleczarniami, fabrykami płatków) oraz przedsiębiorstwami obrabiającymi i przerabiającymi — młynami, cukrowniami, fabrykami artykułów spożywczych — (znak grupy L).

§ 2

W sprawie obowiązku zgłoszenia zapotrzebowania pozostałych grup konsumentów wyjdzie szczególne uregulowanie. Aż do tego czasu ich zużycie węgla nie podlega obowiązkowi zgłoszenia.

§ 3

(1) Zgłoszenie zapotrzebowania należy skutecznie osobno dla każdego konsumenta, pod którego adresem kolejowym dostawa następuje.

(2) Obowiązek zgłoszenia zapotrzebowania grupy konsumentów „Siła Zbrojna“ (W) nie podlega postępowaniu, przewidzianemu niniejszym zarządzeniem. Przy grupach konsumentów według § 1 p. 2 i 5, należy skutecznie zgłoszenie przez centralne urzędy dostawy, które dokonują zgłoszenia dla przyłączonych do nich konsumentów. W tym wypadku winny centralne urzędy dostawy skutecznie zgłoszenia oddzielnie dla poszczególnych konsumentów, pod których adresem kolejowym ma nastąpić dostawa.

§ 4

(1) Zgłoszenie zapotrzebowania następuje każdorazowo na okres jednego miesiąca i winno być dokonane do dnia 10 każdego miesiąca za następujący miesiąc (miesiąc zgłoszenia).

(2) Za jeden miesiąc zgłoszenia wolno złożyć tylko jedno zgłoszenie.

§ 5

(1) Zgłoszenie musi zawierać następujące dane:

1. konsumenta-obowiązanego do zgłoszenia (§ 1);
2. miejsce zużycia z dokładnym adresem;
3. dokładne podanie zapotrzebowania w miesiącu zgłoszenia w tonach osobno dla węgla i koksu, podzielone według rodzajów i rewirów, bez uwzględnienia ewentualnych zaległych dostaw;
4. dostawcę; dla nabycia węgla i koksu wolno zasadniczo konsumentowi wymienić tylko jednego dostawcę (hurtownika). Jeżeli konsumentaci hurtowni nabywają bezpośrednio z rewiru dostawy (dostawca główny), to uważa się dostawcę głównego za dostawcę;
5. zużycie w miesiącu ubiegłym;
6. ilości podane konsumentowi jako załadowane przez dostawcę głównego lub dostawcę w ubiegłym miesiącu;
7. rzeczywisty wpływ węgla i koksu w miesiącu ubiegłym;

8. den Vorrat in den einzelnen Kohlen- und Kokssorten am 1. des Monats, in dem die Meldung zu erstatten ist.

(2) Die Meldung muss am Schluss enthalten:

1. die Versicherung, dass die Angaben nach bestem Wissen vollständig und richtig sind;
2. die rechtsverbindliche Unterschrift und den Firmen- oder Dienststempel.

§ 6

(1) Der Meldebogen ist von dem meldepflichtigen Verbraucher in vierfacher Ausfertigung bei dem für die jeweilige Verbrauchsstelle zuständigen Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement einzureichen.

(2) Die Meldebogen sind bei den Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement anzufordern.

B. Meldepflicht der Kohलगrosshändler.

§ 7

(1) Der Kohलगrosshändler hat bis zum 10. eines Monats dem zuständigen Distriktsbeauftragten zu melden:

1. Die Mengen, die er zur Deckung des voraussichtlichen Bedarfs der nichtmeldepflichtigen Verbraucher und zur Lieferung an die bei ihm für den Bedarf nicht meldepflichtiger Verbraucher beziehenden Kohलगross- und einzelhändler im kommenden Monat benötigt;
2. die von ihm für den Vormonat für die Adresse nicht meldepflichtiger Verbraucher und für Händler bestellten und ihm bereits als verladen angezeigten Mengen Kohle und Koks, getrennt nach Empfangsstationen, geordnet nach Kreishauptmannschaften (kreisfreien Städten);
3. die im vorhergehenden Monat an seine eigene Adresse eingegangenen Mengen;
4. den Vorrat auf seinen eigenen Plätzen am 1. des Monats, an dem die Meldung zu erstatten ist.

(2) Jeder Kohלהändler hat jeweils am Montag einer Woche dem zuständigen Distriktsbeauftragten über die Bewegung auf seinem Lager in der vorhergehenden Woche Meldung zu machen.

Die Meldung hat zu enthalten

1. den Zugang zum Lager in den einzelnen Sorten und aus den verschiedenen Revieren;
2. den Abgang unter Angabe der empfangenden Verbrauchergruppen (meldepflichtige Industrie, nicht meldepflichtige Industrie, Landwirtschaft, Handwerk, zivile Dienststellen, Hausbrand für Deutsche und Polen);
3. den Lagerbestand in den einzelnen Sorten am Tage der Meldung um 6 Uhr morgens.

(3) Weitergehende Anordnungen der Distriktsbeauftragten bleiben hiervon unberührt.

Artikel 2.

Diese Anordnung tritt am 1. April 1941 in Kraft.

Krakau, den 10. März 1941.

**Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle für Kohle
im Generalgouvernement
Dr. Jehne**

8. zapasy poszczególnych rodzajów węgla i koksu w dniu 1 tego miesiąca, w którym zgłoszenia należy dokonać.

(2) Zgłoszenie na końcu zawierać:

1. zapewnienie, że dane według najlepszej wiedzy są wyczerpujące i prawdziwe;
2. podpis prawnie wiążący i pieczęć firmową lub urzędową.

§ 6

(1) Formularz zgłoszenia składa konsument obowiązany do zgłoszenia w czterech egzemplarzach do właściwego dla odnośnego miejsca życia Pełnomocnika Okręgowego urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Formularzy zgłoszeń należy zażądać od Pełnomocnika Okręgowego urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

B. Obowiązek zgłoszenia hurtowników węgla.

§ 7

(1) Hurtownik węgla winien zgłaszać do dnia 10 każdego miesiąca właściwemu Pełnomocnikowi Okręgowemu:

1. ilości, których w przyszłym miesiącu potrzebuje na pokrycie prawdopodobnego zapotrzebowania konsumentów, nie obowiązanych do zgłoszenia oraz dla dostawy tym hurtownikom i poszczególnym handlarzom węgla, którzy u niego pobierają towar dla pokrycia zapotrzebowania konsumentów, nie obowiązanych do zgłoszenia;
2. ilości węgla i koksu przez niego za miesiąc poprzedni pod adresem nie obowiązanych do zgłoszenia konsumentów i dla handlarzy zamówione oraz awizowane mu już jako załadowane, oddzielnie według stacyj odbiorczych, uporządkowane według Starostw Powiatowych (miast wydzielonych);
3. ilości, które w miesiącu poprzednim wpłynęły pod jego własnym adresem;
4. zapasy na jego składach własnych w dniu 1 tego miesiąca, w którym dokonać należy zgłoszenia.

(2) Każdy handlarz węgla winien w niedzielę każdego tygodnia właściwemu Pełnomocnikowi Okręgowemu donieść o ruchu w jego składzie w tygodniu poprzednim.

Doniesienie winno zawierać:

1. wpływ do składu według poszczególnych rodzajów i różnych rewirów;
2. odpływ z podaniem odbierających grup konsumentów (obowiązany do zgłoszenia przemysł, rolnictwo, rzemiosło, urzędy cywilne, opał domowy dla obywateli niemieckich i polaków);
3. zapas składu według poszczególnych rodzajów w dniu zgłoszenia o godzinie 6 rano.

(3) Dalej idące zarządzenia Pełnomocników Okręgowych pozostają niniejszym nienaruszone.

Artykuł 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 10 marca 1941 r.

**Kierownik
Urzędu Gospodarowania Węglem
w Generalnym Gubernatorstwie
Dr. Jehne**

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Aussenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBI GG.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z o.r. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik Rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót. Dz. Rozp. GG.